

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3297/2569

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 213, ป.วิ.อ. มาตรา 215, ป.ยาเสพติด มาตรา 145,

พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดียาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2550 มาตรา 3, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา

3

ย่อ / หลักกฎหมาย

เมทแอมเฟตามีน 10,167 เม็ด คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 197.361 กรัม ที่จำเลยที่ 1 กับพวก ร่วมกันมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ตามพฤติการณ์แห่งคดีมีเหตุผลให้เชื่อได้ว่าหากจำเลยที่ 1 กับพวก ไม่ถูกเจ้าพนักงานจับกุมเสียก่อนจะทำให้เมทแอมเฟตามีนดังกล่าวแพร่กระจายไปสู่ ประชาชนในวงกว้าง ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนจำนวนมาก อีกทั้งยังเป็นบ่อเกิดของอาชญากรรมอื่นอีกหลายประเภท ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินของผู้คนในสังคม โดยสภาพความผิดและพฤติการณ์แห่งคดีย่อมทำให้เกิดผลกระทบต่อ ความปลอดภัยของประชาชนทั่วไป จึงต้องด้วยบทกำหนดโทษตาม ป.ยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสาม (2) ตอนท้าย แต่ยังไม่ร้ายแรงถึงขนาดกระทบต่อความมั่นคงของรัฐตาม ป.ยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสาม (2) ตอนต้น ดังที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัย จึงต้องปรับบทลงโทษจำเลยที่ 1 เสีย ใหม่ให้ถูกต้องและแก้ไขโทษจำคุกให้เบาลง และจำเลยที่ 2 แม้ไม่ได้ฎีกาแต่เมื่อเป็นตัวการร่วม กระทำความผิดกับจำเลยที่ 1 ถือเป็นเหตุอยู่ในส่วนลักษณะคดี ศาลฎีกามีอำนาจพิพากษาให้มีผล ไปถึงจำเลยที่ 2 ได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 213 ประกอบมาตรา 225 และ พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดี ยาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 3

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4,7, 8, 15, 57, 66, 91, 97, 100/1, 102 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 43 ทวิ, 157/1 พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 มาตรา 42, 43, 64 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 91, 92 รัชของกลาง เพิ่มโทษจำเลยที่ 1 ตามกฎหมาย พักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ของ จำเลยที่ 1 ตามกฎหมาย จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพ และจำเลยที่ 1 รับว่าเป็นบุคคลคนเดียว กับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษ จำเลยทั้งสองยืนยันคำร้องว่าได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและ เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดต่อพนักงาน ฝ่ายปกครองซึ่งเป็นผู้จับกุม ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามประมวลกฎหมาย ยาเสพติด มาตรา 90, 145 วรรคสาม (2) ประกอบประมวลกฎหมายอาญามาตรา 83 และจำเลยที่ 1 ยังมีความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 104, 162 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43 ทวิ วรรคหนึ่ง, 157/1 วรรคสอง พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 มาตรา 42 วรรคหนึ่ง, 64 ด้วย การกระทำของจำเลยที่ 1 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุก กรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันจำหน่ายเมท แอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐและความปลอดภัยของประชาชนทั่วไป จำคุกจำเลยทั้งสองตลอดชีวิต และปรับคนละ 1,200,000 บาท ฐานเสพเมทแอมเฟตามีนและฐาน เป็นผู้ขบขันเสพเมทแอมเฟตามีน เป็นการกระทำความผิดเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้

ลงโทษฐานเป็นผู้ซบชู้เสพเมทแอมเฟตามีน ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 157/1 วรรคสอง ประกอบประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 162 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 6 เดือน ฐานซบชู้โดยไม่ได้รับใบอนุญาตซบชู้ ปรับจำเลยที่ 1 จำนวน 1,000 บาท เพิ่มโทษจำเลยที่ 1 ฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐและความปลอดภัยของประชาชนทั่วไป และฐานเป็นผู้ซบชู้เสพเมทแอมเฟตามีนกระทงละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 ส่วนฐานซบชู้โดยไม่ได้รับใบอนุญาตซบชู้ ศาลลงโทษปรับจึงเพิ่มโทษไม่ได้ ฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐและความปลอดภัยของประชาชนทั่วไป เมื่อลงโทษจำคุกตลอดชีวิตแล้วไม่อาจเพิ่มโทษจำคุกได้ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 51 เพิ่มโทษเฉพาะโทษปรับ เป็นจำคุกจำเลยที่ 1 ตลอดชีวิต และปรับจำเลยที่ 1 จำนวน 1,600,000 บาท ฐานเป็นผู้ซบชู้เสพเมทแอมเฟตามีน เป็นจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 8 เดือน จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 53 ฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐและความปลอดภัยของประชาชนทั่วไป คงจำคุกจำเลยทั้งสองคนละ 25 ปี และปรับจำเลยที่ 1 จำนวน 800,000 บาท ปรับจำเลยที่ 2 จำนวน 600,000 บาท ฐานเป็นผู้ซบชู้เสพเมทแอมเฟตามีน คงจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 4 เดือน ฐานซบชู้โดยไม่ได้รับใบอนุญาตซบชู้ คงปรับจำเลยที่ 1 จำนวน 500 บาท รวมจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 25 ปี 4 เดือน และปรับ 800,500 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 หากต้องกักขังแทนค่าปรับให้กักขังเกิน 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี รัชของกลาง และให้พักใช้ใบอนุญาตซบชู้ของจำเลยที่ 1 มีกำหนด 6 เดือน นับแต่วันมีคำพิพากษา จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 90, 145 วรรคสาม (2) ประกอบพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/2 และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 และจำเลยที่ 1 ยังมีความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 104, 162 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43 ทวิ วรรคหนึ่ง, 157/1 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/2 ด้วย ลงโทษจำเลยทั้งสองฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐและความปลอดภัยของประชาชนทั่วไป จำคุกคนละ 28 ปี และปรับคนละ 600,000 บาทลงโทษจำเลยที่ 1 ฐานเป็นผู้ซบชู้เสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก 4 เดือน เพิ่มโทษจำเลยที่ 1 กระทงละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 ฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐและความปลอดภัยของประชาชนทั่วไป เป็นจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 37 ปี 4 เดือน และปรับ 800,000 บาท ฐานเป็นผู้ซบชู้เสพเมทแอมเฟตามีนเป็นจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 5 เดือน 10 วัน ลดโทษจำเลยทั้งสองกระทงละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐและความปลอดภัยของประชาชนทั่วไป คงจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 18 ปี 8 เดือน และปรับ 400,000 บาท คงจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 14 ปี และปรับ 300,000 บาท ฐานเป็นผู้ซบชู้เสพเมทแอมเฟตามีน คงจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 2 เดือน 20 วัน เมื่อรวมกับโทษฐานซบชู้โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามที่ศาลชั้นต้นกำหนดแล้ว เป็นจำคุก 18 ปี 10 เดือน 20 วัน และปรับ 400,500 บาท นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตาม

คำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยที่ 1 ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาแผ่นดิน วินิจฉัยว่า สำหรับความผิดของจำเลยที่ 1 ในฐานะผู้ซัดขี้เสฟเมทแอมเฟตามีน และฐานซัดขี้โดยไม่ได้รับใบอนุญาตซัดขี้ ความไม่ฎีกา ความผิดทั้งสองฐานนี้เป็นอันยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ คงมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 1 ว่า ความผิดฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนสมควรลงโทษจำเลยที่ 1 เบากว่าที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามาหรือไม่ เห็นว่า ในระหว่างพิจารณาของศาลชั้นต้น ได้มีประมวลกฎหมายยาเสพติดออกมาใช้บังคับแทนพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดและมีโทษแตกต่างกัน จึงเป็นกรณีกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดแตกต่างกับกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิด ดังนั้น ต้องใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณแก่จำเลยที่ 1 ไม่ว่าในทางใด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 คดีนี้การกระทำของจำเลยที่ 1 ต้องด้วยบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66 วรรคสาม ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิด มีระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ 1,000,000 บาทถึง 5,000,000 บาท หรือประหารชีวิต แต่ประมวลกฎหมายยาเสพติดซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิดได้บัญญัติบทความผิดและบทกำหนดโทษไว้ในมาตรา 90 และมาตรา 145 โดยมาตรา 145 วรรคหนึ่งถึงวรรคสาม กำหนดโทษหนักเบาตามพฤติการณ์ความร้ายแรงหรือเบาหนักหน้าที่ในการกระทำความผิดของจำเลยเป็นสำคัญ แม้กฎหมายใหม่ไม่ได้ถือเอาปริมาณของยาเสพติดเป็นเกณฑ์ในการลงโทษดังเช่นกฎหมายเดิม แต่ปริมาณของยาเสพติดก็อาจบ่งชี้ถึงพฤติการณ์ความร้ายแรงในการกระทำความผิดได้อย่างหนึ่งซึ่งศาลสามารถนำมาพิจารณาประกอบในการปรับบทลงโทษจำเลยที่ 1 ในเหตุการณ์ที่เป็นเชิงนามธรรมได้ เช่น การกระทำที่ก่อให้เกิดการแพร่กระจายในกลุ่มประชาชนตามมาตรา 145 วรรคสอง (2) และทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐหรือความปลอดภัยของประชาชนทั่วไปตามมาตรา 145 วรรคสาม (2) ไม่ขัดต่อประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 2 วรรคแรก และไม่เป็นการพิพากษาเกินคำขอแต่อย่างใด ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมทแอมเฟตามีนของกลางมี 10,167 เม็ด คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 197.361 กรัม ซึ่งฟังเป็นยุติว่า จำเลยที่ 1 กับพวกร่วมกันมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายอันเป็นความผิดฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนตามกฎหมายใหม่ ตามพฤติการณ์แห่งคดีมีเหตุผลให้เชื่อได้ว่า หากจำเลยที่ 1 กับพวกไม่ถูกเจ้าพนักงานจับกุมเสียก่อน จะทำให้เมทแอมเฟตามีนดังกล่าวแพร่กระจายไปสู่ประชาชนในวงกว้าง ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนจำนวนมาก อีกทั้งยังเป็นบ่อเกิดของอาชญากรรมอื่นอีกหลายประเภท ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของผู้คนในสังคม ดังนี้ โดยสภาพความผิดและพฤติการณ์แห่งคดีย่อมทำให้เกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชนทั่วไป จึงต้องด้วยบทกำหนดโทษตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสาม (2) ตอนท้าย ซึ่งมีระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 5 ปี ถึงจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ 500,000 บาท ถึง 5,000,000 บาท หรือประหารชีวิต หากใช้เป็นเพียงการจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนทั่วไปตามมาตรา 145 วรรคหนึ่งหรือการจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ก่อให้เกิดการแพร่กระจายในกลุ่มประชาชนตามมาตรา 145 วรรคสอง (2) ดังที่จำเลยที่ 1 กล่าวอ้างไม่ อย่างไรก็ตามจากพฤติการณ์ในการกระทำความผิดของจำเลยที่ 1 กับพวก ยังไม่ร้ายแรงถึงขนาดกระทบต่อความมั่นคงของรัฐตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสาม (2) ตอนต้นที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าการกระทำของจำเลยที่ 1 ทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐด้วย และลงโทษจำเลยที่ 1 ประกอบพระราชบัญญัติ

ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/2 แล้วให้จำคุก 28 ปี ก่อนเพิ่มโทษและลดโทษนั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ต้องปรับบทลงโทษจำเลยที่ 1 เสียใหม่ให้ถูกต้อง และแก้ไขโทษจำคุกให้เบาลง ส่วนโทษปรับที่กำหนดมา 600,000 บาท ก่อนเพิ่มโทษและลดโทษ นับว่าเป็นคุณแก่จำเลยที่ 1 แล้ว ฎีกาของจำเลยที่ 1 ฟังขึ้นบางส่วน และเนื่องจากจำเลยที่ 2 เป็นตัวการร่วมกระทำความผิดฐานนี้กับจำเลยที่ 1 กรณีจึงถือเป็นเหตุอยู่ในส่วนลักษณะคดี แม้จำเลยที่ 2 ไม่ได้ฎีกา ศาลฎีกาก็มีอำนาจพิพากษาให้มีผลตลอดไปถึงจำเลยที่ 2 ได้ด้วย ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 213 ประกอบมาตรา 225 และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 3 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชนทั่วไป ตามประมวลกฎหมายยาเสพติดมาตรา 90, 145 วรรคสาม (2) ตอนท้าย ประกอบพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/2 และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 ลงโทษจำคุกคนละ 12 ปี และปรับคนละ 600,000 บาท เพิ่มโทษจำเลยที่ 1 หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 เป็นจำคุก 16 ปี และปรับ 800,000 บาท ลดโทษให้คนละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 แล้ว คงจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 8 ปีและปรับ 400,000 บาท จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 6 ปี และปรับ 300,000 บาทสำหรับจำเลยที่ 1 เมื่อรวมกับโทษฐานเป็นผู้ขบขีเสพเมทแอมเฟตามีนและฐานขับรถโดยไม่ได้รับใบอนุญาต อีกสองกระทงแล้ว เป็นจำคุก 8 ปี 2 เดือน 20 วัน และปรับ 400,500 บาท นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

พิชัย เพ็งผ่อง · องอาจ แนนหนา · จักรพันธ์ สอนสุภาพ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3297/2569>